

Abstrakt

První zmínky o různých metodách odhadu věku dožití daného jedince na základě jeho kosterních pozůstatků jsou staré jako forenzní vědy samotné. Odhad věku dožití člověka je nedílnou součástí jeho biologického profilu a dá se z něj odvodit mnoho dalších údajů o daném jedinci. Na rozdíl od odhadu věku dožití u pozůstatků dětí je odhad u pozůstatků dospělých jedinců mnohem složitější, nepřesnější a méně spolehlivý – morfologické změny nejsou tak progresivní jako během dospívání. Klasické morfologické metody umožňují odhad pouze v širokých věkových intervalech. Zároveň existuje i několik metod založených na chemickém či molekulárním základu, které jsou pro odhad věku dospělých využitelné. Cílem této bakalářské práce je obecné shrnutí principů a metod založených na makroskopickém vizuálním hodnocení kosterních indikátorů, dále metod chemických či molekulárních a jejich vzájemné porovnání s uvedením jejich výhod, limitů i nevýhod.

Klíčová slova: odhad věku dožití, biologický profil, metody odhadu věku, methylace DNA, racemizace kyseliny asparagové